

[Carsten Raft.]

delen ved at få en udsættelse er meget lille eller rettere sagt: det er militære befalingsmænds erfaring, at de træffer næsten ingen, der har fået udsættelse, og som skal aftjene værnepligten i den højere alder, der ikke er utilfredse med det og ikke er kede af, at de tog den udsættelse. Og endelig bebyrder det jo staten med meget betydelige udgifter, at disse temmelig mange ældre værnepligtige med familier og børn efter de nye og gode regler for, hvordan man understøtter de værnepligtiges familier, får og skal have meget betydelige understøttelser. Derfor er jeg tilbøjelig til at tro — og jeg henstiller igen, at man behandler det på rette sted, i ministeriet eller forsvarskommissionen, hvor det nu skal være —, at man skal dreje synspunktet fuldkommen om, så man siger: ja, der må selvfølgelig være visse tilfælde, hvor det er klart, at en mand skal have udsættelse, men normalt er det langt det bedste både for de værnepligtige og for staten, at de unge aftjener værnepligten i den normale værnepligtsalder.

Skytte: Da folketinget i sidste samling vedtog den lov, som nu igen foreslås fornyet, skete det uden mit partis medvirken. Årsagen var bl. a., at loven indeholdt de bestemmelser, vi nu lige har hørt omtalt, om sessionsmyndighedernes ret til ekspropriere dels lokaler til afholdelse af sessionerne og dels værelser til sessionspersonalet. Det fandt vi overflødig, og at vi har haft ret her, tror jeg fremgår af den kendsgerning, at denne ekspropriationsret, såvidt jeg ved, aldrig har været benyttet. Vi er tilfredse med, at denne bestemmelse ikke foreslås forlænget. Derimod er vi utilfredse med, at man i det foreliggende lovforslag opretholder ministeriets ret til at nægte unge værnepligtige udsættelse ved indkaldelsen. For de unge, der er under uddannelse, er det for mig at se af meget stor betydning, at de kan få udsættelse, så at de kan komme til at aftjene deres værnepligt på et for dem mindre generende tidspunkt. Vi kan ikke erkende, at de forhold, som i sin tid nødvendiggjorde lovens bestemmelser, stadig er tilstede, og mit parti kan derfor ikke medvirke til forslagens gennemførelse.

Indenrigsministeren (Smørum): Jeg takker de ærede ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget.

I anledning af de bemærkninger, der er fremført af ordføreren for det radikale venstre, skal jeg sige, at i de tilfælde, hvor der foreligger gode grunde for, at de værnepligtige ønsker udsættelse, bliver sådan udsættelse altid givet, og jeg forstår derfor ikke, hvorfor man ikke kan medvirke til dette forslags gennemførelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 343 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om banker, jfr. lov nr. 106 af 23. marts 1948.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3331; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1557).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under punkt 5 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om forlængelse og ændring af midlertidig lov nr. 344 af 8. juli 1943 om tillæg til lov om sparekasser.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3343; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1557).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Lars M. Olsen: Den økonomiske og pengepolitiske situation er i indeværende år undergået ændringer, og da navnlig i de sidste par måneder.

Udefra er prisfald, f. eks. på korn, signaliseret uden dog endnu at have slået igennem for de forædlede produkters vedkommende. Andre importvarer og navnlig sådanne, som bruges i oprustningens tje-